

- **Ma Zsófia Kedves Nővér hittanórája és lelkigyakorlata elmarad betegsége miatt. Jobbulást kívánunk a kedves nővérnek. Viszont ebéd után a Teodor atya tart hittan órát.**

Itt közlöm az összes dátum májusig amikor tanítani fog Zsófia Nővér:

február 25 március 11 április 22 május 20

- Január 27.-én szombaton lesz a már hagyományossá vált (51.-ik) évi cserkészbál az a Hilton szállodában az LAX repülőtér mellett. Az évi bál a cserkészek anyagi támogatásának főforrása, ezért nagyon fontos, hogy minél többen vegyünk jegyet és vegyünk részt. A nagyon sikeres bál, amin múlt évben több száz ember jelen volt, szombat este 6:30-kor kezdődik és hajnal 1:30-ig tart. További felvilágosításért forduljanak Tóth Matyihoz vagy Latkóczy Lacihoz.

- **Several months ago Viktória Somogyi conducted an interview with our own Attila Toth and myself for the Hungarian section of Vatican Radio. She was in Los Angeles trying to sell a documentary film in English that she made with the help of a grant from the Hungarian Government. The film is about the closure of many churches – especially ethnic parishes – throughout the United States in recent years. It focuses on St. Emmerich’s Hungarian parish in Cleveland, Ohio. The film also mentions Hungarian scouts. It is unfortunate that bishops come out looking like bad guys but one pleasant surprise is that the Vatican is the good guy for a change. The English film (with Hungarian subtitles) can be seen in its entirety (45 min) by clicking on the link below. (There follows below a more detailed description of the film in Hungarian)**

<https://www.mediaklikk.hu/cikk/2018/01/04/a-hit-kiarusitasa-az-amerikai-templombezarasi-valsag>

Los Angelesben tartották az amerikai templombezárásokról készült magyar közreműködéssel készült dokumentumfilm világpremierjét. A Los Angeles-i La Femme nemzetközi fesztivál közönsége ismerhette meg elsőként az A "hit kiárúsítása" (Foreclosing on Faith) c. dokumentumfilmet, amelyet a vatikáni rádió magyar adásának munkatársa, Somogyi Viktória és az Emmy-díjas Jeff MacIntyre amerikai operatőr-producer készített. A dokumentumfilm az Egyesült Államokban riasztó méretű és gyorsaságú templombezárásokat mutatja be: pontosan elemzi az okokat, felvillantja a háttérben húzódo anyagi megfontolásokat és aprólékosan feltárja a hívők néhol hősiességét a közösséget megtartó templomokért.

Somogyi Viktória az MTI-nek elmondta: "az Egyesült Államokban immár történelmi méreteket ért el a katolikus templomok bezárása, pedig ezek a plébániák a társadalmi háló biztonságát nyújtó közösségi élet terei is, s minden egyes alkalommal, amikor bezárnak egy-egy templomot, a közösség egy része belerokkan". Somogyi Viktória megfogalmazásában a filmben az új évezred Dávid és Góliát története rajzolódik ki. – A filmben amerikai magyar plébániák kálváriájáról is szó esik és drámai vallomások elevenítik fel a clevelandi magyar katolikus templom megmentéséért folytatott küzdelmet, amely egyébként győzelemmel ért véget, a templom ugyanis megmenekült a bezárástól.

A film létrejöttét a Nemzeti Kulturális Alap (NKA) mellett a Magyar Média Mecénatúra Program Ember Judit-pályázata támogatta 10 millió forinttal.

Betegeink;

• Rácz Károly	Szabó István
• Bános Magdi	Vodnákné Túri Ildikó
• Iván Teri	Batta Eve nővér
• Szuromi Anzelm atya	Zeller Kati és Róbert
• Juhász Kató	Szolga Bálint
• Redler Mária	Janet Rowe
• Muzsnal Rosália	Hermína nővér
• Nagy Erzsébet néni	Gasztonyi Ferenc

Halottaink;

• Vas László	Birnbaum István
• Béres János	Pedro Antonio Galdamez

- Kádár István atya Telekes Imre
- Mocsy Tamás

(Jn1,35-42) „Íme az Isten báránya, aki elveszi a világ bűneit ... Láttam és tanúskodom róla, hogy ő az Isten választottja” (Jn1,29,34). E szavakkal Keresztelő János ünnepélyesen bemutatta a messiást Izraelnek. Miután a tanítványok hónapokon át hallgatták Urunk tanításait, Jézus végül megkérdezte őket, hogy kinek gondolják Őt. Az apostolok közül a Péter válasza (Mt16,16) egyedülálló volt, és kivívta neki az elsőbbséget, de ez egyáltalán nem volt új. Jóval előtte a Keresztelő már mondott ennyit, sőt többet is. Nem úgy, mint Péter, a Keresztelő elkerülte a politikailag robbanékony címet, hogy Krisztus vagy messiás, de az ő megfogalmazása sokkal tovább ment. Valójában meghatározta a messiás szerepét. Nem, Ő nem szabadítja meg Izraelt a rómaiaktól! Ehelyett Jézus lesz a szentségi áldozat, akit Isten azért küldött, hogy elvegye a bűnt – és ne csak Izrael bűnét. Urunk elveszi majd a világ bűnét, mely Ádámmal és Évával kezdődött. Ezért a küldetése általános.

Már itt, Urunk közéleti működésének kezdetén, János megadta a kulcsot Jézus titokzatos szerepének feltárásához – egy olyan kulcsot, melyet még az apostolok sem voltak igazán képesek évekig megérteni: a messiásnak felajánlott áldozattá kell válnia, ám áldozata senkiéhez nem lesz hasonlítható. Ugyanis mi magunktól nem választhatjuk a vértanúságot. Nem úgy Jézus! A saját életére vonatkoztatva, Urunk ezt mondta: „Nem veszi el tőlem senki, magam adom oda, mert van rá hatalmam, hogy odaadjam, és van rá hatalmam, hogy visszavegyem” (Jn10,18a).

Ha Jézus volt is az egyes-egyedüli önrendelkezésű vértanú, alapítója lett egy olyan új áldozatnak, melyet akár mi is választhatunk. Noha ez csupán képletes halál, épp olyan üdvös lehet, mint a fizikai vértanúság, vagyis: a szerzetesi élet. „Krisztus ezt az életformát ajánlotta tanítványainak, melyet Ő, az Isten Fia megtestesülésekor vállalt mint Isten akarátát” (LG44). A mai evangéliumban Jézus – szegény, tiszta és engedelmes – így hívta jövődi tanítványait: „Gyertek és lássátok!” Ők jöttek, láttak, és végül csatlakoztak hozzá. A választás az övék volt, de amint egyszer megtették, nem volt többé visszaút. Jézus mondja, „Van, aki azért képtelen a házasságra, mert úgy született. Van, akit az emberek tettek a házasságra alkalmatlanná. Végül van, aki a mennyek országáért önként mond le a házasságról. Aki fel tudja fogni, az fogja fel!” (Jn10:18a) Urunk nem ajánlott öncsonkítást, de a vissza-nem-fordulásra a 'híd felégetés' szavait használta. Egy másik evangéliumban szereplő gazdag ifjú is 'felégette volna maga mögött a hidat', ha Jézus hívására a nagy gazdagságát szétosztotta volna a szegények között (Mt19,16-22). Nem csoda, hogy örökfogadalmat tesznek a szerzetesek a szegénység, tisztaság és engedmesség gyakorolása mellett! Ez a választás a hála harmadik fokozata. Nem érve be csak azzal, hogy gondolatban vagy szóban mondanak köszönetet, sok hálás lélek törekszik arra is, hogy valamit visszaadjon – mégha jelképesen is – az ajándékhoz hasonló formában. Mivel Krisztus szeretetből halt meg értük, ők viszont az Ő iránti szeretetből választják, hogy önmaguknak haljanak meg. Ámen!

English / 2018 Sunday 02B

(Jn1:35-42) “Behold, the Lamb of God, who takes away the sin of the world... I have seen and borne witness that this is the Son of God.” (Jn1:29,34) With these words, John the Baptist solemnly introduced the Messiah to Israel. After the disciples had listened to our Lord’s teaching for many months, Jesus would finally ask them who they thought He was. Among the apostles, Peter’s answer (Mt16:16) was unique and won for him the primacy, but it wasn’t anything new. Long before, the Baptist had said as much and more. Unlike Peter, the Baptist avoided the politically explosive title, Christ or Messiah, but his formulation went much further. It actually defined the Messiah’s role. No, He wouldn’t liberate Israel from the Romans! Instead, Jesus would be the sacrificial victim sent by God to take away sin – and not simply Israel’s sin. Our Lord would take away the world’s sin, which began with Adam and Eve. His mission was, therefore, universal.

Here at the beginning of our Lord’s public ministry, John had already given the crucial key to deciphering Jesus’ mysterious role – a key that even the apostles wouldn’t truly grasp until years later: The Messiah was to be a sacrificial victim; yet, He would be a victim unlike any other. We can’t autonomously choose to be a martyr. Not so with Jesus! Referring to His own life, our Lord said, “No one takes it from me, but I lay it down of my own accord. I have power to lay it down, and I have power to take it up again.” (Jn10:18a)

If Jesus was the one and only autonomous martyr, He also authored a new kind of martyrdom that even we can choose. Although only a virtual death, it can prove as salutary as physical martyrdom, namely: religious life. “Christ proposed to His disciples this form of life, which He, as the Son of God, accepted upon entering this

world to do the will of the Father.” (LG44) In today’s gospel, Jesus – poor, chaste and obedient – invited His future disciples saying, “Come and see!” They came, saw and they ultimately joined Him. The choice was theirs, but once they made it, there was no turning back. Jesus said, “There are eunuchs who were born so from their mother’s womb, and there are eunuchs who were made so by men, and there are eunuchs who have made themselves eunuchs for the sake of the kingdom of heaven. Let he who can accept this do so!” (Mt19:12) Our Lord wasn’t recommending self-mutilation, but He did employ here the ‘bridge-burning’ vocabulary of no return. The rich young man in another gospel would also have ‘burned his bridges’ at Jesus’ invitation had he distributed his great wealth among the poor. (Mt19:16-22) No wonder religious bind themselves to poverty, chastity and obedience with perpetual vows! This choice belongs to the third degree of gratitude. Not content with merely expressing thanks in thought or in word, many grateful souls also strive to make some sort of return – albeit token – in kind. Since Christ chose to die for love of them, they in turn choose to die to self for love of Him. Amen!